

M.W. Jonker

Arnhem

23 maart 2026

Autoriteit Persoonsgegevens
Postbus 93374
2509 AJ DEN HAAG

(insturen via webformulier AP)

Onderwerp: bezwaarschrift tegen Woo-besluit AP d.d. 20 maart 2026
Uw zaaknummer: 2025-042373

Geachte heer/mevrouw,

1 Inleiding

Hierbij dien ik met verwijzing naar de Algemene wet bestuursrecht bezwaar in tegen uw besluit van 20 maart 2026, zaaknr. 2025-042373, op mijn Woo-verzoek van 23 december 2025. Ik heb dit Woo-verzoek op 23 december 2025 per webformulier ingestuurd als onderdeel van een aanvulling op een daarmee verband houdend bezwaarschrift. Na een weigering d.d. 9 januari 2026 van de AP om het te behandelen, waarbij de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) in strijd met de waarheid stelde dat ik het per e-mail zou hebben ingestuurd, heb ik mijn Woo-verzoek op 21 januari 2026 nogmaals ingestuurd, ditmaal via een ander, door de AP gewenst webformulier.

Terwijl Gods huis vele woningen heeft, zodat iedereen zich welkom kan voelen,¹ bevinden zich op planeet-AP kennelijk vele webformulieren, die door de AP worden gebruikt om de behandeling van verzoeken van burgers te weigeren en te vertragen. Dit is in nergens voor nodig, en in strijd met het beginsel van vriendelijke en laagdrempelige overheidsdienstverlening aan de burgers.

Aanleiding voor dit bezwaar

In mijn Woo-verzoek verzocht ik om toezending van twee documenten: "*Korte werkinstructies werkzaamheden voor afdeling Bezwaar*" en "*Bijlage bij korte werkinstructie*". Op grond van de Wet open overheid (Woo) hoefde ik daarbij geen belang te stellen, maar ik heb uit eigen beweging wel duidelijk aangegeven wat de aanleiding en context voor mijn Woo-verzoek was.

In haar Woo-besluit doet de AP twee dingen. Enerzijds weigert zij mij deze documenten toe te sturen. Anderzijds verwijst de AP mij naar informatie op haar website die zij meer dan twee maanden na mijn Woo-verzoek heeft "geactualiseerd", namelijk op 2 maart 2026. Mijn bezwaar richt zich tegen de weigering van de AP om mij de gevraagde documenten toe te sturen.

1 "In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben." (Joh. 14:2-3) Bron: <https://www.bible.com/nl/bible/328/JHN.14.2-3.NBG51>

2 Gronden voor mijn bezwaar

2.1 Actieve openbaarmakingsplicht

De door mij in mijn Woo-verzoek gevraagde documenten vallen onder de actieve openbaarmakingsplicht zoals die wordt omschreven hoofdstuk 3 van de Woo ("Openbaarmaking uit eigen beweging"), in artikel 3.1, eerste lid Woo en artikel 3.3, eerste lid en onder d. Woo:

Artikel 3.1 Actieve openbaarmakingsplicht

1. Het bestuursorgaan dat het rechtstreeks aangaat, maakt bij de uitvoering van zijn taak uit eigen beweging zoveel mogelijk de bij hem berustende informatie neergelegd in documenten voor een ieder openbaar overeenkomstig deze wet. Deze informatie betreft in ieder geval informatie over het beleid, de voorbereiding, uitvoering, naleving, handhaving en evaluatie daaronder begrepen.

Artikel 3.3 Actieve openbaarmaking van categorieën informatie

1. Een bestuursorgaan maakt in ieder geval uit eigen beweging openbaar:

(...)

d. inzicht in zijn organisatie en werkwijze, waaronder de taken en bevoegdheden van de organisatieonderdelen;

Door de door mij gevraagde informatie niet openbaar te maken, maar zelfs na mijn Woo-verzoek willens en wetens geheim te houden, handelt de AP in strijd met de in hoofdstuk 3 van de Woo vastgelegde verplichtingen. Dit is op zichzelf al onrechtmatig.

De in hoofdstuk 5 Woo genoemde uitzonderingsgronden zijn door de wetgever niet bedoeld om de actieve openbaarmakingsplicht te doorkruisen als het gaat om de vast werkwijze van een bestuursorgaan bij het behandelen van bezwaarschriften, waarbij de rechtszekerheid van de burgers die een bezwaarschrift indienen, van fundamenteel belang is en waarbij op geen enkele wijze de schijn mag worden gewekt dat een bestuursorgaan zichzelf gerechtigd acht om die rechtszekerheid met willekeur aan te tasten.

Het gaat hier onder andere om de in artikelen 13 en 14 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) vastgelegde grondrechten, te weten het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel en het verbod van discriminatie:

ARTIKEL 13 Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel

Een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie.

ARTIKEL 14 Verbod van discriminatie

Het genot van de rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, moet worden verzekerd zonder enig onderscheid op welke grond ook, zoals geslacht, ras, kleur, taal, godsdienst, politieke of andere mening, nationale of maatschappelijke afkomst, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte of andere status.

Het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel wordt geschonden als een burger die juridisch opkomt tegen een overheidsbesluit dat zijn belangen raakt, niet mag weten hoe de betreffende overheid (het bestuursorgaan) in de bezwaarprocedure daadwerkelijk omgaat met het door die burger ingediende bezwaarschrift. In een rechtsstaat is de overheid verplicht tot het geven van volledig transparantie over haar **beleid** en haar **vaste werkwijze** bij het behandelen van bezwaarschriften.

Deze transparantie is de enige manier om de burger, en indien van toepassing later in een beroepsprocedure ook de rechter, in staat te stellen om te **toetsen** of het betreffende bestuursorgaan in de bezwaarprocedure wellicht:

- met willekeur, vooringenomenheid of andere oneigenlijke motieven of overwegingen heeft gehandeld en besloten;
- op een discriminerende wijze tot zijn besluit op bezwaar is gekomen.

Zonder deze transparantie wordt de geloofwaardigheid van de juridische procedures van de rechtsstaat, en daarmee ook de geloofwaardigheid van de rechtsstaat zelf, ernstig aangetast. Zonder die geloofwaardigheid komt ook de legitimiteit van de rechtsstaat in het geding.

Door haar eigen werkwijze bij het behandelen van bezwaarschriften geheim te houden, handelt de AP contrair aan haar eigen taak als steunpilaar van de rechtsstaat en als waarborger van grondrechten van individuele burgers (de "natuurlijke personen" zoals bedoeld in artikel 1 van de AVG, dat gaat over de doelstelling van de wet die de AP zou moeten uitvoeren).

In haar besluit op mijn Woo-verzoek voert de AP drie argumenten aan als excuus voor haar eigen taakweigering (verzuim) op dit punt, gekoppeld aan drie uitzonderingsclausules in hoofdstuk 5 van de Woo. De AP schrijft daarover:

Motivering voor het niet openbaar maken van informatie

De AP maakt de door u opgevraagde informatie niet openbaar. De AP weegt bij haar beslissing het algemeen belang af tegen de uitzonderingsgronden in hoofdstuk 5 van de Woo. Hieronder vindt u de gronden die van toepassing zijn.²

Hierna, in paragrafen 2.2 t/m 2.4 van dit bezwaarschrift, zal ik onderbouwen waarom, als de Woo conform de bedoeling van de wetgever wordt geïnterpreteerd, geen van die drie uitzonderingsclausules in dit geval van toepassing is.

² Woo-besluit AP d.d. 20 maart 2026, pag. 2.

2.2 De AP beroept zich ten onrechte op "inspectie, controle en toezicht" als reden voor geheimhouding

In uw besluit beroept u zich, op pagina 2, in de volgende bewoordingen op "het belang van inspectie, controle en toezicht door de AP":

Het belang van inspectie, controle en toezicht door de AP

De AP concludeert dat het belang van openbaarmaking van (een deel van) de gevraagde informatie niet opweegt tegen het belang van inspectie, controle en toezicht door de AP. Het gaat om de grond in artikel 5.1, tweede lid, onder d, van de Woo. Een toelichting vindt u hieronder.

Als de AP (een deel van) de opgevraagde informatie openbaar maakt, geeft de AP (strategische) informatie prijs over de manier waarop zij toezicht houdt. Ook zou er dan (strategische) informatie naar buiten komen over de controle op naleving van wetgeving door de AP. Enerzijds zou deze informatie door klagers kunnen worden gebruikt om calculerend gedrag te tonen, bijvoorbeeld bij het indienen van klachten en bezwaren. Anderzijds zouden ook verwerkingsverantwoordelijken, en andere organisaties die onder toezicht staan, zich aan de hand van de informatie in de verzochte documenten kunnen proberen te onttrekken aan het toezicht door de AP. Dit heeft een ondermijnend effect op genoemd toezicht. Dit risico blijft ook bestaan als de AP alleen een omschrijving of een samenvatting van de documenten openbaar maakt.

De AP kan niet meer informatie openbaar maken of haar beslissing verder motiveren, zonder de (strategische) informatie zelf prijs te geven.

De redenering die de AP hier ophangt, is zo problematisch dat ik bijna niet weet waar ik moet beginnen. Nou, vooruit. Om te beginnen neemt de AP hier zonder onderbouwing aan dat er überhaupt een belangentegenstelling zou bestaan tussen enerzijds "inspectie, controle en toezicht door de AP" en anderzijds een transparante afhandeling van bezwaarschriften door de AP.

Dat blijkt nergens uit. De AP neemt weliswaar een toverwoord in de mond, namelijk het woord "strategische informatie", maar maakt niet duidelijk waarom informatie **over de werkwijze bij het afhandelen van bezwaarschriften** "strategisch" gevoelig zou kunnen zijn.

De AP verwijst naar haar eigen angst voor niet nader gespecificeerd, mogelijk "calculerend gedrag" van "klagers" (de AP doelt hier op burgers). Maar hoezo zou zulk gedrag geheimhouding van de werkwijze van de AP vereisen? In juridische procedures is "calculerend", of met andere woorden "strategisch" gedrag van procespartijen zo oud als de rechtspraak zelf.³ Bijna alle advocaten hebben daar zelfs hun beroep van gemaakt. Het bestuursrecht biedt al geruime tijd adequate mogelijkheden om in alle transparantie op te treden tegen misbruik van procesrecht.⁴ Hiervoor is geen "strategische" of andersoortige geheimhouding nodig over de bestuurlijke werkwijze.

3 Op het Althing in het oude IJsland (ca. AD 930-1200) bestond het calculerend dan wel strategisch gedrag er soms bijvoorbeeld uit dat procespartijen zoveel mogelijk gewapende mannen meenamen naar de plek waar de wet-spreker (*lögsögumaður*) de wet reciteerde en uitspraken deed. Zie bijvoorbeeld Hrafnkells Saga en Njals Saga.

4 Zie bijvoorbeeld: ECLI:NL:RVS:2025:3447 en ECLI:NL:RVS:2014:4129.

Een tweede irrationele angst van de AP is dat verwerkingsverantwoordelijken en andere organisaties die bij de AP onder toezicht staan, zich aan dat toezicht zouden kunnen onttrekken als zij op de hoogte raakten van de werkwijze die de AP hanteert bij het behandelen van bezwaarschriften. De AP maakt niet duidelijk waar deze uit de lucht gegrepen angst op gebaseerd zou zijn.

Gewekte schijn van onoorbare praktijken bij de behandeling van bezwaarschriften

Het enige wat de AP hierover zegt, is dat zij haar beslissing op dit punt niet verder kan motiveren zonder die vermeende "(strategische) informatie" zelf prijs te geven. Hiermee wekt de AP de schijn dat die "strategische" informatie over de manier waarop bezwaarschriften afgehandeld worden, betrekking heeft op praktijken van de AP die het daglicht niet kunnen verdragen.

Omdat de AP weigert haar beslissing op dit punt adequaat te motiveren, kan ik als burger slechts raden om wat voor onoorbare (d.w.z. onbehoorlijke en/of onrechtmatige) praktijken het dan zou kunnen gaan.

Een voorbeeld van een onoorbare praktijk die mogelijk aan de orde is. In de door mij gevoerde bezwaarprocedure die aanleiding vormde voor mijn onderhavige Woo-verzoek, spelen prioriteringscriteria die de AP hanteerde in de primaire fase (voorafgaand aan de bezwaarfase) een belangrijke rol. Dit roept de vraag op of de AP ook bij de behandeling in de bezwaarfase prioriteringscriteria of andere criteria hanteert die een vooringenomen of discriminatoir karakter hebben. Dat moet door mij kunnen worden getoetst zodra het besluit op bezwaar is genomen, met het oog op de termijn voor het eventueel indienen van een beroepschrift bij de rechtbank (zes weken).

De AP is geen geheime dienst en wordt niet gecontroleerd door een "Commissie Stiekem"

Nederland beschikt, net als veel andere landen, over geheime opsporings- en (contra)spionage-diensten die de nationale veiligheid moeten beschermen. Bijvoorbeeld de AIVD en de MIVD. Deze diensten verrichten geheime werkzaamheden en hanteren daarbij werkmethodes die voor een belangrijk deel niet openbaar worden gemaakt. Ook de werkinstructies van de medewerkers van deze diensten worden daarom begrijpelijkerwijs niet openbaar gemaakt.

Het lijkt of de AP zichzelf bij het behandelen van bezwaarschriften opvat als een geheime dienst, en de burgers die zulke bezwaarschriften indienen als staatsgevaarlijke personen. Dat is echt een heel ongezonde opvatting, die niet past in een democratische rechtsstaat.

Daar komt nog bij dat er in Nederland wel degelijk een vorm van toetsing en controle is ten aanzien van de werkwijze van echte geheime diensten. Dat is immers de taak van de Commissie voor de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten (CIVD), ook wel de "Commissie Stiekem" genoemd:

De commissie voor de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten (CIVD) controleert namens de Tweede Kamer het geheime deel van het overheidsbeleid rond de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst en de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst. Het kabinet geeft informatie over de AIVD en de MIVD zoveel mogelijk openbaar aan de Tweede Kamer: aan de commissies voor Binnenlandse Zaken en voor Defensie. Alleen als informatie geheim moet blijven vanwege de veiligheid, geeft het kabinet die aan de CIVD. Dit is geregeld in de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2017. Alle informatie die de CIVD krijgt, is dus geheim. De vergaderingen van de CIVD zijn daarom ook geheim.

Alleen de fractievoorzitters van de vijf grootste partijen in de Tweede Kamer zijn lid van de CIVD. Deze samenstelling en alle mogelijke uitzonderingen staan in artikel 7.5 van het Reglement van Orde van de Tweede Kamer.⁵

Op de werkzaamheden van de privacy-toezichthouder AP wordt echter géén toezicht gehouden door enige Commissie Stiekem, en al helemaal niet op de werkwijze van de AP bij het afhandelen van ingekomen bezwaarschriften. De reden daarvoor is simpel: Nederland heeft géén "strategisch" of "algemeen" belang bij het geheimhouden van de manier waarop dat werkproces is ingericht, en dus ook géén belang bij het installeren van een speciale commissie die heimelijk toezicht moet houden op een heimelijk opererende toezichthouder.

Het (terechte) ontbreken van zo'n "Commissie Stiekem" als het gaat om de AP, betekent echter ook dat er van de AP transparantie mag worden verwacht over haar eigen beleid en werkwijze.

Strategische aspecten in het primaire werkproces

Bijna elke wat grotere organisatie, of het nu een overheid is, een particulier bedrijf of een NGO, heeft tegenwoordig wel één of meer "strategieën", met andere woorden: "strategisch beleid". Daar hoeft op zichzelf niets mis mee te zijn, ook al heeft dergelijk beleid vaak in hoge mate een retorisch karakter en lijkt het soms ook meer op een etiket dat op gedragingen van de betreffende organisaties wordt geplakt om die gedragingen te verklaren en in een gunstig daglicht te stellen.

Het primaire werkproces van de AP gaat over toezichthouden en handhaven, of zou daar althans over moeten gaan. Het valt op zich te billijken als de AP daarbij "strategisch" te werk wil gaan (d.w.z. wil "opereren"). Maar zo'n strategie mag, op welke wijze die ook vorm krijgt, in ieder geval niet in strijd zijn met rechtsstatelijke beginselen.

Dit betekent dat burgers die een handhavingsverzoek (AVG-klacht) bij de AP indienen, erop moeten kunnen vertrouwen dat zij op een gelijke, niet-discriminatoire wijze worden behandeld, conform de vereisten die de wet stelt. De AP mag bijvoorbeeld niet minder prioriteit geven aan AVG-klachten die afkomstig zijn uit andere postcodegebieden dan die van Wassenaar, Heemstede-Aerdenhout, Rozendaal, Laren of Velp. Ook mag de AP niet op grond van het economische belang van een bedrijf voor Nederland besluiten om zo'n bedrijf coulanter te behandelen wanneer het de AVG incidenteel of structureel overtreedt.⁶ Dergelijke onrechtmatige praktijken mogen dus ook niet in de werkinstructies worden gezet van AP-medewerkers die bezwaren behandelen.

Het afhandelen van bezwaarschriften is geen strategisch, maar een rechtsstatelijk proces

Bij het afhandelen van bezwaarschriften gaat het, als het goed is, om een volledige ("integrale") heroverweging van de AP ten aanzien van zowel de doelmatigheid als de rechtmatigheid van een primair besluit. Het doel hiervan is **niet** het uitvoeren van een strategie, maar het op rechtsstatelijke wijze toetsen van een besluit dat mogelijk is beïnvloed door een strategie. Dit moet bij alle bezwaarschriften op dezelfde wijze gebeuren, zonder "strategische" vooringenomenheid.

⁵ Bron: https://www.tweedekamer.nl/kamerleden_en_commissies/commissies/iv (geraadpleegd: 23 maart 2026).

⁶ We weten allemaal hoeveel schade de Ierse privacy-toezichthouder (de Data Protection Commissioner) heeft aangericht aan de geloofwaardigheid van de AVG en van het Europese privacy-toezicht door bepaalde grote Amerikaanse bedrijven met een fiscaal gunstige vestiging in Ierland om oneigenlijke redenen uit de wind te houden. Inmiddels zit er een voormalige lobbyist van Meta in het bestuur van de Ierse toezichthouder...

2.3 De AP beroept zich ten onrechte op "beveiliging van personen en bedrijven en het voorkomen van sabotage" als reden voor geheimhouding

In uw besluit beroept u zich, op pagina 3, in de volgende bewoordingen op "het belang beveiliging van personen en bedrijven en het voorkomen van sabotage":

Het belang van beveiliging van personen en bedrijven en het voorkomen van sabotage

Het belang van openbaarmaking van (een deel van) de opgevraagde informatie weegt volgens de AP niet op tegen het belang van beveiliging van personen en bedrijven en het voorkomen van sabotage. Deze grond staat in artikel 5.1, tweede lid, onder h, van de Woo. De AP licht dat hieronder toe.

In de verzochte documenten staat informatie over de wijze waarop de AP documenten verwerkt in de eigen informatiehuishouding-omgeving. Vanwege de beveiliging ervan is het niet wenselijk om de structuur van mappen en folders inzichtelijk te maken voor de buitenwacht, door middel van openbaarmaking van die informatie. De AP legt de nadruk op het belang van het voorkomen van sabotage. Het onnodig kwetsbaar opstellen door de AP is overigens niet relevant voor de rechtspositie van de verzoeker.

Het betreffende artikel van de Woo luidt als volgt:

Artikel 5.1 Uitzonderingen

2. Het openbaar maken van informatie blijft eveneens achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de volgende belangen:

(...)

h. de beveiliging van personen en bedrijven en het voorkomen van sabotage.

De AP maakt niet duidelijk waarom openbaarmaking van de werkinstructie zou leiden tot een **onveilige situatie voor personen of voor de organisatie** van de AP als geheel. Er worden in de werkinstructie als het goed is geen namen van medewerkers genoemd.

Ook maakt de AP niet duidelijk waarom het openbaarmaken van (een deel van) de werkinstructie meteen een **"structuur van mappen en folders"** inzichtelijk zou maken. Als het goed is, staat er in de werkinstructie meer dan alleen een mappenstructuur. De AP spreekt zelf van "strategische" informatie. Daarbij komt dat het noemen van bepaalde mappen niet hetzelfde is als het inzichtelijk maken van een mappenstructuur. Ook kan de precieze naam van een map worden zwartgelakt. Dat er ergens een map is met "ingekomen bezwaarschriften" of iets dergelijks, ligt voor de hand.

Kennelijk heeft de AP bijzonder weinig vertrouwen in de eigen **stysteembeveiliging**. Maar **als(!)** een externe aanvaller eenmaal door die beveiliging heen binnen weet te dringen in het interne informatiesysteem van de AP, dan zal zo'n aanvaller zich ook echt niet laten tegenhouden door een "mappenstructuur". Zo'n structuur wordt dan gewoon razendsnel geïnventariseerd door (een bot van) die hacker. Sabotage valt niet te voorkomen door het geheimhouden van (een structuur van) Windows-opbergmapjes, of namen van mapjes. Het idee alleen al is lachwekkend.

2.4 De AP beroept zich ten onrechte op "het goed functioneren van de Staat, andere publiekrechtelijke lichamen of bestuursorganen" als reden voor geheimhouding

In uw besluit beroept u zich, op pagina 3, in de volgende bewoordingen op "het goed functioneren van de Staat, andere publiekrechtelijke lichamen of bestuursorganen":

Het belang van het goed functioneren van de Staat, andere publiekrechtelijke lichamen of bestuursorganen

Het belang van openbaarmaking van (een deel van) de opgevraagde informatie weegt volgens de AP ook niet op tegen het belang van het goed functioneren van de staat, andere publiekrechtelijke lichamen of bestuursorganen. Deze grond staat in artikel 5.1, tweede lid, onder i van de Woo. De AP licht dat hieronder toe.

Er bestaat een risico dat het goed functioneren van de AP wordt beperkt. Dit risico verwezenlijkt zich als de AP (teveel) inzicht geeft aan de buitenwacht hoe in concrete zaken beleidsruimte wordt ingevuld bij het afdoen van bezwaarzaken. Bovendien vergroot openbaarmaking van de verzochte informatie de eventuele bereidheid aan de zijde van klagers en verzoekers om afwijzingen door de AP aan te vechten.

Het vorenstaande gaat ten koste van effectief toezicht door en de zaakuitvoering van de AP, omdat juridische procedures op initiatief van de buitenwacht (schrijvers en verwerkingsverantwoordelijken) een en ander bemoeilijken en vertragen.

De AP kan niet meer informatie openbaar maken of haar beslissing nader motiveren, zonder de (strategische) informatie zelf prijs te geven.

Wat de AP hier in essentie zegt, is dat de AP bang is niet meer goed te kunnen functioneren als de AP door "de buitenwacht" (die benaming zegt al veel over de negatieve attitude ten aanzien van burgers die kenmerkend is voor de AP) in concrete zaken wordt betrappt op *sjoemelen* bij het "invullen van de beleidsruimte". Want als de AP die beleidsruimte op een rechtmatige manier invult, dan heeft de AP van de buitenwacht (d.w.z. burgers en verwerkingsverantwoordelijken) niets te vrezen.

In de bezwaarprocedure die aanleiding was voor mijn Woo-verzoek, heb ik door middel van een eerder Woo-verzoek al een voorbeeld van dat sjoemelen kunnen ontdekken. De AP heeft zich bij de behandeling van mijn betreffende handhavingsverzoek in de primaire fase niet gehouden aan haar eigen beleid, door niet de procedure te volgen die zij in het geval van zaken met internationaalrechtelijke aspecten volgens haar eigen "vaste werkwijze" had moeten volgen.

Het is zeker niet uitgesloten dat de AP ook in de bezwaarfase weer gaat proberen te sjoemelen. Alleen al daarom is het nodig dat de werkinstructies voor het afhandelen van bezwaarschriften inzichtelijk zijn voor burgers die zo'n bezwaarschrift indienen.

Met het argument dat meer transparantie over de werkwijze van de AP de bereidheid van burgers en verwerkingsverantwoordelijken zou kunnen vergroten om besluiten van de AP aan te vechten, geeft de AP eigenlijk zichzelf een brevet van onvermogen. Immers, als die werkwijze eerlijk en

correct is, dan zou die er juist toe leiden dat besluiten die in overeenstemming daarmee worden genomen, **minder** worden aangevochten door burgers en verwerkingsverantwoordelijken.

In een democratische rechtsstaat worden burgers geacht de wet te kennen. In een democratische rechtsstaat zal de overheid dus **niet** zeggen: "*Wij vinden het onverantwoord als burgers op de hoogte raken van geldende wet- en regelgeving, want dat zou de eventuele bereidheid van burgers vergroten om schendingen van hun rechten aan te vechten.*"

Op dit punt wordt de attitude van de AP jegens de burgers die de AP zou moeten beschermen, het beste weergegeven met het aloude gezegde: "*Hou jij ze dom, dan hou ik ze arm.*"⁷

Een gotspe vormt deze alinea van de AP, die ik daarom nog even herhaal:

Het vorenstaande gaat ten koste van effectief toezicht door en de zaakuitvoering van de AP, omdat juridische procedures op initiatief van de buitenwacht (schrijvers en verwerkingsverantwoordelijken) een en ander bemoeilijken en vertragen.

Dit schrijft de AP nadat zij mij, een burger die de AP verzocht om voortvarend en effectief te gaan handhaven op twee door mij in 2018 gemelde zaken, meer dan zes jaar afhield met allerlei uitstelgedrag en vermijdingsgedrag. Als ik, burger, **geen** juridische procedures had gevoerd, dan was er nog steeds geen enkel uitzicht geweest op "*effectief toezicht door en zaakuitvoering van de AP*". Als burger heb ik de zaak versneld en gefaciliteerd, terwijl de AP helemaal zelf, op eigen houtje, de zaken jarenlang bemoeilijkte en vertraagde.

Kritische burgers zijn hard nodig om de AP ertoe te bewegen haar wettelijke taak enigszins adequaat te gaan uitvoeren. Om de AP effectief te kunnen stimuleren om haar taak te gaan uitvoeren, hebben burgers juist méér informatie nodig over wat de AP doet, nalaat, en zou moeten doen.

In plaats van een beeld over burgers te schetsen alsof die lastige hinderpalen zouden zijn, zou de AP diep, diep in de spiegel moeten kijken om daar te ontdekken dat zij zelf haar eigen grootste hinderpaal is.

Er is geen enkele aanwijzing dat het een goed functioneren van de AP of van de Staat zou hinderen als de AP transparant zou zijn over haar werkwijze bij het afhandelen van bezwaarschriften.

3 Verzoek

Op grond van de overwegingen die ik in dit bezwaarschrift naar voren heb gebracht, verzoek ik u om alsnog te besluiten om mij de gevraagde documenten toe te zenden.

Met vriendelijke groet,
Michiel Jonker

⁷ Zie bijv. Sheila Sitalsing, "Hou jij ze dom, hou ik ze arm, zegt de werkgever tegen de mindfulness-goeroe", in: *De Volkskrant*, 23 september 2019. Een half jaar later ging de Volkskrant het motto "hou jij ze dom" overigens zelf onder leiding van hoofdredacteur Pieter Klok ijverig in praktijk brengen om de bevolking tijdens de coronacrisis d.m.v. selectieve informatievoorziening "op één lijn" te houden met het zwabberende regeringsbeleid.